

Olvasói észrevételek

Tisztelt Főszerkesztő Asszony !

Az "Erdélyi Örmény Gyökerek" Kiadvány II/" 1998. januári számában megjelentekkel kapcsolatban két észrevételt köteles vagyok tenni:

1. 1. old. Naptár részben: "... mindenekelőtt felveszi a misemondó ruháit, a kar a következő saragánt énekli:...." stb.

A pap és a segédkezők felöltözése a sekrestyében történik, hasonlóan szép imák kíséretében. Az idézett saragánt a kar és a hívek a már felöltözött papság oltárhoz vonulása alatt éneklik (Chorhurt chorin). A saragán utolsó mondata szerepel az idézetben, amikor a papság már az oltárnál áll, a szertartást vezető pap a hívek felé fordulva áldást ad, s a diakonus először tömjénezi meg a híveket. Ehhez logikusan kapcsolódik a bevezető ima ("lépcsőima") első könyörgése a Sz. Istenszülő közbejárásáért, az ünnep liturgiájának följajnlása, majd a bűnbánati ima. Ezt a "keleti" és a "nyugati" örmény liturgiában egyaránt így végzik !

2. 4. old. 1. bek.: A dec. 24-i vigilia liturgia ilyen nosztalgikus említése félrevezető. Kádár atya 10 évvel ezelőtti halála óta is - tudtommal és közreműködésemmel - minden évben dec. 24-én a lehető legnagyobb ünnepélyességgel megtartottuk Jézus urunk születésének ünnepét (talán nem du. 6-kor, hanem 5-kor). Akik látogatják a magyarországi örmények egyetlen templomának istentiszteleteit, azoknak bizonyára nem újdonság ez a közlés.

További, csupán terminológiai megjegyzés:

6. old. 3. bek.: A "kukulla" (cuculla) a monasztikus nyugati szerzeteseknek a sz. cselekmények alatt (mise, zsoltosma) használt bő, csuklyás viselete. Az elnevezést ebben az összefüggésben nem érzem szerencsésnek. Az örmény pap és a szerzetes bő-újjú reverendát visel (Verargu), esetenként rajta fekete palásttal (Pilon). A csúcsos, csuklyaszerű fejfedő (Veghar) ettől független. Utóbbit csak a szerzetesek és a tanító papok (Vartabed) viselik. Az uniált örmény egyházakban használata nem szokásos.

Tisztelettel
Guzsik Tamás

Köszönjük az észrevételeket.

Kedves dr. Issekutz Sarolta !

Megkaptuk az Erdélyi Örmény Gyökerek utolsó két számát, amelyekért ezúttal mondunk köszönetet.

Jan. 24-én, ebben az évben lenne 110 éves dr. Fugulyán Katalin, Katus néni, ahogy a családukbán neveztük, a híres kolozsvári szemészorvos, aki édesapám nagynénje volt. Ezért szeretnénk, hogy a küldött nekrológ alapján, egy pár szó erejéig megemlékeznénk róla.

Édesapám dr. Fugulyán Gergely, szintén szemorvos volt, Marosvásárhelyen élte le küzdelmes életét. Március 27-én lesz két éve, hogy hosszas betegség után végleg eltávozott közülünk.

Kolozsváron a Házsongárdi temetőben van eltemetve, Katus nénivel egy sírban Marosvásárhelyen kollégái közül senki sem emlékezett meg róla, ezért én írtam egy megemlékezést az életéről ami megjelent a helyi Népújságban - ebből küldök egy példányt.

Erdélyi körútjuk közben szívesen látjuk Önöket Marosvásárhelyen.

Dr. Fugulyán Katalin

18. január 1998. Marosvásárhely

Köszönjük a megemlékezést dr. Fogolyán Gergelyről, amelyet ezennel közkinccsé tesszünk, hasonlóan bármely az örmény családokra vonatkozó, közérdeklődésre számító leírást, bemutatkozást.

Emlékezés dr. Fugulyán Gergely szemész főorvosra

1996 március 27-én, 76 éves küzdelmes életút után végleg eltávozott közülünk dr. Fugulyán Gergely Marosvásárhely egyik legkiválóbb szemész főorvosa.

1920. január 20-án született Mátyásföldön a zádorlaci Hemmen Etelka és a nagyhalmági Fugulyán Antal jegyző gyermekeként. 1933-tól Kolozsváron nagynénje, az európai hírű dr. Fugulyán Katalin szemorvos védőszárnyai alá kerül.

Kolozsváron volt orvostanhallgató 1944-ig, azután tanulmányait Budapesten folytatta, majd Halléban fejezte be, ahol a menekült magyar egyetemek keretében orvostoktorrá avatták háborús körülmények közepette -gyertyafény mellett a pincében.

Hazatérve Romániába, Marosvásárhelyen telepedik le, ahol 1947. július 13-án újból orvossá avatták. Ez volt az első doktorrá avatás a kolozsvári Bólyai Egyetem Marosvásárhelyre költözött orvosi karán. Egyetemi pályafutását 1946-ban kezdte meg mint gyakorlónok a marosvásárhelyi szemészeti klinikán, 1949-től tanársegéd 1964-ig. Eközben 1953-59 között az Orvosi Technikum igazgatója.

A főorvosi fokozatot 1959-ben szerezte meg, az orvostudományok doktora címet 1967-ben.

1964-től 1983-ban bekövetkezett nyugdíjazásáig a megyei poliklinika szemészeti rendelőjében kellett folytatnia orvosi tevékenységét.

Szemészeti dolgozatainak száma több mint 160. Főbb kutatási területe a glaukómazöldhályog. Kezelési eljárást vezetett be társszerzőként a szemészeti gyakorlatban: szemgyulladások liquor kezelését, valamint hisztamincseppeket a szaruhártya feltisztulására, ezenkívül személyesen kezdeményezte a klinikán a szövetbeültetést, valamint a